

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdanje opoldne, večerje izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h. ali gl. 6-60
pol leta 6 . 60 3-30
četrlet 3 . 40 1-70
Posamične številke stanejo 10 vip.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soča“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h. ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solški ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Zjutranje izdanje.)

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Zveza dr. Gregorčiča s Pajerjem in z Lahij.

Dan 15. decembra 1900. leta ostane v naši politični zgodovini zabeležen s temnimi črkami, kajti na ta dan je šel vitez dr. Gregorčič, ki se je imenoval „ljubljenca naroda“, k dr. Pajerju — kupit mandat pete kurije na Goriskem.

Dr. Gregorčič je bil dobro preračunil, da s samimi slovenskimi glasovi ne bo izvoljen državnim poslancem, ker bilanca po volitvi volilnih mož je pokazala, da njegova stranka je v manjšini, in torej od samih Slovencev ni mogel pričakovati izvolitve. Vedeti je moral to pa že tudi pred volitvijo volilnih mož, ker gotovo pozna tok sedanjega političnega mišljenja v deželi toliko, da je mogel priti do prej imenovanega zaključka, da namreč pri Slovencih samih ne prodere pri volitvah v državni zbor.

Ker pa se drži dr. Gregorčič trdo tega mandata ter ga neče izpustiti na noben način, je začel iskati pomoči. Ni bilo težko, najti jo. V Furlaniji cvete klerikalizem skoro še lepše, kakor v našem delu dežele, v Furlanijo spet klerikalna organizacija iz kardinalove palače takisto kakor med Slovence, zato ni bilo težko dr. Gregorčiču, dobiti pomoč pri klerikalnih Furlanijah. Don Zanetti je postal strasten klerikalec in s svojim uplivom ter po komandi iz Gorice mu je bilo lahko, pridobiti neuke Furlane na svojo stran ter pri volitvah volilnih mož izbrati take, ki bodo glasovali tako, kakor bo on hotel. Pridobiti so se dali tudi Krminci. Pomoči od strani Furlanov na ukaz iz Gorice si je bil dr. Gregorčič torej gotov. Sedaj so ostali le še liberalni Lahij. Treba je bilo torej, ali pridobiti te zase tako, da bodo glasovali za dr. Gregorčiča, ali pa se zdržali volitve.

Pri furlanskih glasovih je vedel dr. Gregorčič, da bodo glasovali zanj že takoj pri prvi volitvi, a preračunil je mogel tudi, da pride na vsak način do ožje volitve. Kaj tam? Lahko je presodil, da liberalnih Lahov prvotno ne bo nihče glasoval zanj, marveč da bodo glasovali vsi za svojega kandidata Finettija iz Gradišča, lahko je presodil pa tudi, da liberalnim Lahom ne bo všeč na prvi hip glasovanje Furlanov za dr. Gregor-

čiča, da mora isto pri njih — saj jih vendar poznamo! — obuditi ogorčenje, da bodo govorili o izdajalcih itd. Kaj torej za slučaj ožje volitve? Kako, ko bi se pomešali liberalni Lahij v ožjo volitev prav radi prvotnega glasovanja Furlanov za Gregorčiča, da bi tako oprali madež ter paralizovali glasove izdajalcev, vsled česar bi prisli gledati na izid volitve v postev le slovenski glasovi? Na to stran se treba kriti!

Dr. Gregorčič je premišljal, ali le malo časa, ker kmalu se mu je prikazala v mislih siva glava dr. Pajerja, in zdelo se mu je, kakor da ga vabi k sebi.

Vitez dr. Gregorčič se je ojačil in šel je k svojemu gospodu in zapovedniku, napraviti konečni načrt za volitve, da bo volilno bojno polje tako zadelano in krito na vse strani, da protikandidat ne more prodreti skozi isto na nobenem mestu z nikakim naskokom.

Stari lisjak dr. Pajer je bil vesel poseta dr. Gregorčiča. Zmenila sta se o vseh načrtih, preresetala vse mogoče kombinacije ter konečno prišla do tega, da mora zmagati v peti kuriji dr. Gregorčič. Dr. Pajer mu je obljubil svojo pomoč, ali tega ni storil kar tako tje v dan, marveč pod težkimi pogoji, katere plača slovensko ljudstvo. To bomo še videli. Kdor pozna dr. Pajerja tako, kakor ga poznamo mi, si pač more predstavljati, da dr. Pajer je diktiral dr. Gregorčiču trdo obvezo, tako, da on in na sploh Lahij bodo varni pred njim. Dr. Pajerju je za gotovil mandat. Zato pa je zahteval tudi visoko ceno. Kaj takega pa je dr. Gregorčič sposoben skozi in skozi, ker odkar je kapituliral pred dr. Pajerjem v deželni zboru, od takrat dalje je pometal od sebe še zadnje kosce moštva, tako, da ga današnji dan nima nič več. Zato pa je šel tudi k dr. Pajerju po pomoč in na dan 15. decembra lani je bila sklenjena med njima trda pogodba, katere drži, ker je izvoljen dr. Gregorčič. Da dr. Pajer ni bil mil pri tem poslu, je umevno samo po sebi, da se je pa spustil dr. Gregorčič sploh do kakih obvez, to je tak škandal, da ga še nismo doslej doživeli, ker to je pravo izdajalstvo! Posledice tega utegnemo videti v kratkem.

Dr. Pajer je držal besedo. Ko je prišla vest, da Furlani so glasovali že drugič za dr.

Gregorčiča, ter je radi tega nastal ropot med liberalnimi Lahij, ker so glasovalce smatrali za izdajce, in je bila ogorčenost tolika, da so bili že sklenili paralizovati klerikalne glasove ter tako pokriti izdajstvo, takrat je nastopil dr. Pajer kot rešitelj dr. Gregorčiča. On je diktator v laški liberalni stranki, in kar on reče, to se mora zgoditi; po svoji pretkanosti in zvitosti se je dokopal do takega absolutnega gospodarja v stranki. Dr. Pajer je miril liberalne Lahe ter jim branil, iti na volišče, ko je bil poskrbel že prej, da so v Gradišču ostali Gregorčičevi glasovalci ter odšli drugi. Ogorčenje med liberalnimi Lahij in volji, iti volit, ter tako paralizovati glasove izdajce, sta bili že tako na vrhuncu, da je dr. Pajer rekel: „Ako greste, pa se vsemu odpovem!“ To pa jih je držalo v šahu.

Zgodilo se je potem to, kar je že znano, da je bil izvoljen dr. Gregorčič državnim poslancem. Da s to izvolitvijo niso združene nikake obveze dr. Gregorčiča s Pajerjem, kaj takega bi mogel trditi le kak politični otrok; kdor pa pozna razmere pri nas ter vé, kaj je dr. Pajer, ta more reči le to: dr. Gregorčič je kupil od dr. Pajerja mandat pete kurije pod težkimi pogoji, katere plača slovensko ljudstvo! Vse drugo kombiniranje je izključeno.

Dr. Pajer je postopal pri tem popolnoma na svojo roko, zanašaje se na svoje diktatorske silnice v stranki. Posrečilo se mu je vse; „der Herrgott hat gesprochen“, in uklonili so se mu vsi.

Tako je bilo, gospoda, to je resnica! Kar pišeta „Gorica“ in „Prim. List“ ter druga klerikalna trobila za njimi, da narodno-napredna stranka se je potegovala pri Lenassiju, in celo pri Pajerju, za pomoč, je podla laž. Da pa se je povprašalo od naše strani, kaj da nameravajo liberalni Lahij ob ožji volitvi, to je umevno samo po sebi. O kakem pogajanju in ponujanju pa ni bilo govora.

Naša stranka je računala le na slovenske glasove, in s temi je tudi res z lepo večino 17 glasov premagala klerikalnega dr. Gregorčiča. Preglašen je bil naš kandidat le s pomočjo furlanskih glasov, s pomočjo dr. Pajerja, in s pomočjo liberalnih Lahov, ker

se nabaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v 1. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnistvo.

Oglasi in poslanice: se računajo po pošt-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnina in oglase je plačati levo Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soča“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakeletno 1 gl. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pošt-vrstica.

se niso smeli udeležiti ožje volitve, da bi paralizovali izdajalske glasove iz Furlanije, ter bi odločevali na izid volitve le slovenski glasovi, vsled česar bi bil izvoljen dr. Tuma.

To so neizpodbitna dejstva, gospoda, ki pa nam kažejo dr. Gregorčiča v pravi izdajalski luči, obdanega s celo zaroto proti narodno-napredni stranki, torej proti velikanski večini Slovencev na Goriskem. Zato pa tudi doni iz ust vseh zavednih goriških Slovencev le en glas: Dr. Gregorčič nas je izdal, kupil mandat iz roke dr. Pajerja, zato on ni naš poslanec!

Dopisi.

Na Krasu, dne 8. januarja 1901. — „Soča“ je napis glavnemu članku „Gorice“ z dne 7. t. m. Da si vsojam spregovoriti par besede o tem članku, naj mi cenjena „Soča“ oprosti. Vem, da bi bil „Sočin“ odgovor temeljit in podprt s tipljivimi argumenti. Menim le, da tudi glas z dežele iz izven uredništva pomaga k zmagi stranke, ki ima ljudoljubljen, ljudokoristen, diven program. Moe klerikalizma v naši deželi je — žal Bog — še taka, da jo moramo — hoté ali ne hoté — vpoštevati, in če hočemo vgnobiti tega raka na truplu našega naroda, moramo z zedinjenimi močmi in brezobzirnimi a poštenimi sredstvi v boji!

Na prvi hip bi človek mislil, da hoče „Gorica“ v članku „Soča“ odpustiti zadnjo rezervno bombo v tabor naprednjakov, uničiti sovražnika in dovesti do zmage — a tout prix — nje kandidata. To bi bil odpustljiv volilni manevar! A „Gorica“, ki je za Božič na prav farizejski način pisala: „Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“, napada list, ki izrazuje čute in mnenje cele narodno-napredne stranke. Tega pa mi „liberalci“, „antikristje“ itd. v rečniku maziljencev na leci — ne smemo kar tako dopuščati, ampak moramo vsak po svoji moči zagovarjati list, katerega spoštujemo, kateri nas ščiti, in zagovarja z največjo unemo naše koristi, naše težnje.

„Gorica“ predbaciva „Soči“ da je, odkar je v „prostitih rokah“ A. Gabrščka, filosemitski list, in pravi, da je v „prejšnjih casih“ — torej za časa don Gregorčičevega re-

ono dete izgine brez sledu. Že smo nekoliko dnij v Neapolu, ali bolje v Bajami.

Ako bi bil ti sposoben na kaj misliti, pa bi moral odmev našega bivanja tukaj doleteti tudi na tvoja ušesa, kajti v Rimu gotovo ne govore o čem drugem. Dospeli smo semkaj v Bajo, kjer so nas iz početka mučili spomini na mater ter grizenje vesti.

Ali že veš, kako daleč je že dospel Ahenobarbus? Do tega, da je uboj matere zanj samo predmet njegovih verzov ter povod predstave smešno-tragičnih prizorov. Njega je poprej mučila vest samo radi tega, da je plašljiv. A sedaj, ko se je prepričal, da je svet še vedno, kakor je bil pod njegovimi nogami, in se noben bog ni masčeval nad njim, vidi se mu najprijetnejše, da straši ljudi s svojo usodo. Večkrat vstane po noči, trdeč, da ga preganjajo furije, pa nas zbudi iz spanja, gleda okrog sebe, postavlja se kot glumač, igrajoč ulogo Oresta, in sicer kar slab glumač; deklamuje grške verze ter gleda, ali se mu čudimo. In mi se seveda čudimo, namesto da bi mu rekli: »pojdi spat, bedak!« postanemo isto tako tragični ter branimo velikega umetnika pred furijami. Pri Kastoru, moral si izvedeti vsaj to, da je že javno nastopil v Neapolu. Zbrali so vse Grke iz Neapola in približnih mest, kateri so napolnili areno s tako neprijetnim smradom po česnu in znoj, da sem zahvaljeval bogove za to, da mi ni treba sedeti v prvih vrstah med Augustijanci, marveč sem se nahajal z Ahenobarbom za areno. Ali pa hočeš verjeti, da se je bal? Dà, bal se je v resnici! Prijel me je za roko ter si jo položil na srce, katero je zares močno vtrpalo.

Dihanje se mu je kratilo, in v hipu, ko bi imel nastopiti, je obledel kakor pergament in na čelo so

mu stopile kapljice znoja. A vendar mu je bilo dobro znano, da so v vseh vrstah sedežev sedeli pripravljeni pretorijanci, oboroženi s palicami, s katerimi so bili namenjeni vzbujati strmenje in navdušenost. Toda tega ni bilo treba. Nobena čreda opic iz okolice kartaginske ne more tako tuliti, kakor je tulila ta druhal. Pravim ti, da je smrad po česnu segal celo do prizorišča. Nero se je priklanjal, stiskal si roke na srce, metal z rokami pojube ter se jokal. Na to je planil med nas, ki smo čakali za areno, kakor pijan, klicaje: »Kaj je vsa posvetna slava proti tej moji slavi?« Druhal pa je še vedno tulila in ploskala, znajoča, da s tem sebi izploska milost, darove, zahvalne govore, loterijne listke in nove prizore od cesarja-bedaka. Jaz se jim niti ne čudim, da mu ploskajo, kajti kaj takega se pri nas še ni videlo. Cesar pa je ponavljaj vsaki hip: Evo, kaj so Grki! Evo, kaj so Grki. In zdi se mi, da se je od tega trenutka njegovo sovraštvo do Rima še povečalo. Samo na sebi se razume, da so bili odpisani v Rim poslanci s poročilom o tem triumfu in sedaj pričakujemo svečane zahvale senata. Takoj po prvem Neronovem nastopu se je tu pripetil čuden dogodek. Gledališče se je iznenadoma podrla, toda še le takrat, ko so gledalci bili že odšli. Bil sem na mestu, toda nisem videl, da bi bili izpod podrtije izvikali kakega mrliča. Mnogi izmed Grkov gledajo na to, kakor na jezo bogov, ker se je cesar izneveril svojem poklicu, toda on nasprotno trdi, da je to samo znamenje naklonjenosti bogov, kateri očitno ljubijo njegovo petje in vse one, ki poslušajo.

(Dalje pride.)

Quo vadis?

Roman.

Poljski pisatelj Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Pojdi preoblečen na večer po mestu, ter obišči s svojim modrijanom hiše molitve kristijanov. Vse, kar budi nadejo ter preganja dolgi čas, je vredno hvale. Toda iz prijateljstva do mene me ubogaj še to: oni Urso, Ligijin suženj, je očitno nenavadno močen človek; za to poišči Krotona in pojdite jo vsi trije i-kat. To bi bilo najbolj pametno in najbolj varno. Kristijani — ako pripadata k njim Pomponija Grecina in Ligija, — gotovo niso taki lopovi, za kakoršne jih smatrajo; toda pri odnosu Ligije so pokazali, da ne poznajo šale, ako gre za kako kake ovčice iz njihove črede. Kadar zagledaš Ligijo, vem, da se ne boš znal premagati in jo boš hotel takoj odpeljati; kako pa izvršiš to sam s Kilonom? Toda Kroton si bo znal pomagati, naj bi Ligijo tudi deset takih orjakov, kakor je Urso, branilo. Ne daj se izkoriščati od Kilona, toda za Krotona naj ti ne bo žal denarja. Izmed vseh svetov, katere ti morem dati, je ta najboljši.

Tu so že nehali govoriti o mali Augusti in o tem, da je vsled čarov umrla Poppeja se je še časih spomni, toda cesarjeve misli so se jele ukvarjati z nečim drugim. Sicer pa, ako je resnica, da je božanstvena Augusta zopet v drugem stanu, pa tudi spomin na

gima — vsaj kolikor toliko protizidovski pi-sala. Torej tako! Dokler je bila „Soča“ v prostih rokah don Gregorčiča, je tudi le ko-likor toliko pisala protizidovski. To konsta-tujem z veseljem, ker don Gregorčič — če tudi slovenski odpadnik — vendar mož slo-venke krvi — je stal ončas v taborju „libe-ralcev“ in „svetloč“, da je bil tudi kolikor toliko pošten duhovnik, kateri pozna besede našega Zveličarja: ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe! Mi se radujemo, da nimamo v nas fanatikov ala Scheicher, ki napadajo žida le radi tega, ker je — žid. Listu naših liberalnih načel pa mora biti vse edno, je-li ta ali oni kristijan, žid ali bramadist, samo da je pošten. „Čifuta“, krščen ali nekrščen, pa tudi „Soča“ pošteno okrcra in ga spravi v pravo luč. To je naša morala in morala celega poštenega sveta.

Kaj pa je ritualni umor pri židih, če ne vraža. In kaj sta Rohling in Desportes, če ne fanatična katolika in sleparja? — Ali vam ni znano, Vam, ki darujete hostijo pri sveti muš, da so Rimljani preganjali kristijane z obtožbo ritualnega umora? Sledi pa iz tega, da zahteva tudi naš današnji ritual kaj ta-kega! Hočete mogoče s svetim Simonom Trientskim imeti absolutni dokaz za ritualni umor pri židih? Če je tako, potem zanikate nezmožljivost sv. Očeta, kajti papež Be-nedikt XII. in drugi papeži in škofi pred in za njim so kar najodločneje pobijali to — vražo.

Torej, kar se tega tiče, je „Soča“ le poštena in resnicoljubna. To pa hočemo in zahtevamo odločno od našega lista.

Da „napada“ „Soča“ tudi maziljence, je umevno in logično, kajti tudi ta stan ni brez ljulike. Če se pa Vi hočete identificirati z onimi, katere je „Soča“ prijemala, prosto Vam bodi; „Soča“ pa naj tudi v bodoče prinese na luč „Carlette in compaignia bella“. Za take dobrotljivosti pa morate biti hvaležni „Soči“, ker, ako ordinarijat ne zna ali ne more trebiti polja ljulk, pustite, naj to drugi store. To je vsemu stanu le v korist in hasen. Ako hočete pa zagovarjati Carlette, potem — oprostite — ste sami Carletti!

„Soča“ ni nikoli „grdo“ napadala diko naših lirik Simona Gregorčiča. Če mu pa od-rekate kompetenco v političnih vprašanjih, je čisto naravno, ker to morate sami pripoznati, da današnja politika ni za idealnega lirika! Trditve „Soče“, da „duhovščina izsesava od pamtivekov ubogega kneta od rojstva do smrti“, nas uči zgodovina in višljivi dokaz je „mrtva roka“.

„List, ki zagovarja židovstvo in napada duhovščino“ s poštenimi in stoječimi dejstvi, mora „kakako“ tudi koketirati s socijalnimi demokrati tam, kjer so zahteve teh obče-koristne. A čemu citirate socijalne demokrate, ko ste sami breznarodni socijalni demokratje!

Roma locuta, causa finita, po slovenski: Klerikalci so govorili in don Gregorčič je iz-voljen s pomočjo laških glasov.

Anarhizem je za nas prebavljena stvar. „Soča“ ga ni in ga ne bode zagovarjala kot takega. Če pa dovede idealizem človeka do anarhičnega sunka — moj Bog, saj je to tudi bila zmota — pobožnih patrov!

„Solski dom“ je don Gregorčiča steber in ne obratno. Tu je dovolj rečeno. Naj don Gregorčič natakne politiko na klin in naj preuzame vodstvo „Sol. doma“, mi ga potem gotovo tudi podpiramo!

Oh! kako ste slepi vi klerikalci! Vi za-merjate „Soči“, da se ne poteguje za ideal brafov Čehov? Ali ste res tako kratkovidni, da ne spoznate nasledkov za nas, če postane Češka avtonomno kraljestvo? Da, Vam so naše težnje deveta briga — saj Vi ne plačujete davkov.

In Vi si upate kvasiti o slovanski vza-jemnosti, Vi, ki ste zaveznički naših srditih sovražnikov? Da bi molčali. „Si tacuisses, philosophus mansisses!“

O „pretirani lojalnosti“ molčim, ker dr-žavni pravdnik posluša.

Zakaj ste pač tako farizejski, hinavski! Saj dobro veste ukaz glede zastav o prihodu Njega Velikanstva. „Soča“ je čisto pravilno in pošteno pisala, ko je dala starasnam prosto roko. Kdor je hotel, je to dobro raz-umel. Končna naša želja pa naj bo da to sine ira: najbližja bodočnost mora izreči svoj: smrt breznarodnemu klerikalizmu.

Missija v deželo prišel je — in nam pokazal — Ricmanje. K. B. . . k.

Iz Ajdovščine. — Prešernova slavnost, ali prav za prav „ljudska veselica“, katero nam je oskrbela ženska podruž. sv. G. i. M., se je izvršila kljub skrajno neugodnemu vremenu

v splošno zadovoljnost ter pri nepričakovano obili vdeležbi. Tujcev, na katere se je precej računalo, sicer ni bilo, kar pa jim ni zame-riti, pa prišlo je tem več donacij. Šlo je za proslavljene našega Prešerna. Ta ideja je navdušila staro, mlado, priprosto in gosposko, da se niso plašili krute burje in ostrega mraza. Pogrešali so se le redki. No, pa oprostimo jih za sedaj neprijetnih izgovorov, ter opišimo jim vsaj približno, kaj prijetnega bi ta večer lahko videli in slišali.

Prvič bi zvedeli iz krasnega nagovora g. iur. P., kaj je bil in je Slovencem Preše-ren. Divili bi se čarobnim živim sklikam: „Slavljte Prešerna“ in „Črtomirovo slovo od Bogomile“, koje kompozicije del bi lahko s ponosom bila tudi najdelikatnejša gospica.

Igra „Očka so rekli, da le“ se je igrala jako precizno in vse osebe so bile prav srečno zbrane. Posebno zabavno je bilo srečanje. Igralci so kar tekmovali za krasne dobitke, med kojimi je bil najkрасnejši Prešernov kip odlikovanega slov. kiparja g. M. Repiča. — Na sploh je vsa veselica pokazala, kaj vse zmore prva energija za dobro stvar.

Vsa čast vsem sodelovalkam in sodelo-valcem, posebno pa g. predsednici in g. juristom.

Po veselici se je razvila živahna prosta zabava. Tu se je pelo, pilo, pa tudi poskočilo. Konečno nas je še prijetno iznenadil g. Š. s prekrasno deklamacijo „Nosan“. — G. Š. je kakor ustvarjen za oder, zato naj bi se v prihodnje ne odtegoval temu poklicu.

In tako nam je prijetno potekel sv. 3. Kraljev večer, ter smo se pozno ločili s prijet-nimi spomini ter z zavestjo, da ideja ta je bila prava. Prešernu čast in slava! priredi-teljem pa srčna hvala!

Konečno moram še omeniti, da se je ob tej priliki poslalo 200 K za Prešernov spomenik v Ljubljano.

Iz Cerklja, dne 6. januarja. — Skoro gotovo si bodele mislil, g. urednik, da v naši vasi ni nobednega narodnega naprednjaka več, odkar se je tukaj izvršila volitev za V. in IV. kurijo, ker se je enoglasno volilo za klerikalno stranko brez kakšnega nasprotstva. A temu ni tako. Zdaj si pa oglejmo to ve-soljno zmago bolj natanjko. Zvečer pred vo-lilnim dnem so bili vsi nunci kot stari ge-nerali zbrani iz vseh okrajev in kje so si izbrali sedež, gotovo v farovžu, pa ne, na narodni napredni krčmi na videz.

To se jim mora dati čast in hvala, da so tako dobri terén izbrali. Ako so bili po-iskali drugo stališče za zvečer, bi se bilo bojno polje vse drugače zasukalo. Pa saj pre-govor pravi: „Vsak ve, kje ga čevlji tisei“; tisto so pa oni bolj znali nego narodno-napredna stranka.

Prišel je dan 26. novembra, dan volitve. Kakor vsak za stvar vneti volilec sem tudi jaz malo pokukal ven iz sobe okoli devete ure zjutraj in si mislil, da zagledam kakošnega svojega somišljenka, posebno pa kar bi naj-raje videl, glavne organe od narodno-na-predne stranke, da bi se bila stvar manjko na dan pokazala. A ni bilo nič videti, nobe-nega. Vsi so bili stisnili rep med kolena. Lepa bo ta, sem si mislil, nobenega nikjer ne vidim, nego samo klerikalne vojskovodje s pomočjo adjutantov na mestu pred glavnim klerikalnim hotelom.

Kar je bilo narodnih naprednih prvakov, se ni nobeden zganil nikamor, in sicer zakaj? Zato, ker so bili zasedli zvečer glavni punkt klerikalni generali.

Narodno-napredni osrednji volilni odbor v Gorici je imel enega dobrega moža iz naše vasi izza časa cesarjevega bivanja v Gorici, in se je stranka zanesla nanj, da bode de-loval za narodno-napredno stranko, ker se je že lahko zanašalo na njegovo, in sicer na ime skala. Pa narodno-napredna stranka se je jako zmotila nad imenom. Ako bi dotični nosil drugo ime, bi ga bolj zaslužil ko prvo. Pa saj mu ne zamerimo, ker njegova dobro rejena polovica novica nosi hlače, ne več on, ker kakor ona piska, tako mora pa on ple-sati, če ne z lepo, pa z grdo melodijo. In ista polovica je igrala precej važno vlogo v preteklih volitvah. Pa vrnimo se nazaj k stvari!

In zdaj ko je videla narodno-napredna stranka, da so glavno pozicijo zasedli klerikalni generali in novega imenovanega narod-nega naprednega generala vje v svoje zanjke pod pretvezo njegove pikantne polovice, je ostalim narodnjakom padel pogum, ker ni bilo več časa, najti primeren prostor in dru-gega glavnega voditelja, da bi se bila agita-cija razširila, in prav so imeli! „Vsaka sila do vremena“, pravi pregovor. Tudi tam se

bode pomagalo, če ne po eni pa po drugi strani. Na vse zadnje ko, je videla napredna, da je vezan v strašne okove napredni vo-ditelj, se je stvar polagoma razpršila. Torej naj si pomni osredni volilni odbor narodno-napredne stranke, da drugi pot naj nikar ne kupuje več mačka v mehu!

A kaj je bilo pa na drugi strani? Tam je bilo bojno polje vse drugače aranžirano kol pri nas. Ti so imeli toliko podpoveljnikov, da je bilo strah. Mogočna in močno razsir-jena zlahta iz naše vasi, katero gotovo vsak bralec iz našega okraja pozna, se je tako trudila, da je sploh vse vasi obrala z bojnim klicem, da je „vera v nevarnosti“. Jaz se jako čudim, kako da tem ljudem g. kardinal ne podeli v odlikovanje kakšnega posebnega reda, ker se tako potegujejo za vero, ker je tako v nevarnosti v našem okraju, in ki imajo še precej bližnje dotiko njih ljudje z kardina-lom! Mislim, da me pač gotovo vsak razume.

Posebno se je odlikoval v tej bitki neki Blaže. To ti je neki poseben človek. On ti spreminja barvo kakor kameleon. Pred prejš-nimi občinskimi volitvami je volil z napred-njaki; a zdaj, ko so bile državne volitve, pa s klerikalci. Pa saj mu ni treba zameriti, ker on se je odločno izrazil, da je tam, kjer je dosti jesti in piti in pa da se kaj plača. In ravno pri klerikalni stranki jo je bil dobro pogodil. Vina je bilo polno na mizi, to se samo ob semi razume, da o takih časih so gosp. nunci brez meje radodarni. Pa kakor zvesti podpoveljnik je tudi Blaže dobil na-grado, o kateri se je sam pohvalil, od glav-nega poveljnika Murovca v znesku 20 kron, ki je bil pripeljal tri cele ujetnike tam nekje iz Kota. Lep dar, kaj ne!

In kaj mislite, g. urednik, ko je bila umazana zmaga dobljena, potem je bilo ve-selje v Izraelu. Sploh pravi pregovor: Noč ima svojo moč. In tisti večer jo je tudi imela. Slučajno grem ravno isti večer mimo gosp. nundeve hiše, ko mi vdari na uho neko močno udarjenje na glasovir. Jako čudno se mi je zdelo, kdo tako pozno vdriha na glasovir. Ker sem bil radoveden, posebno pa po noči in še posebno na tak večer, le zlezem na neko višino, da vidim, kaj da je. In kaj vidim. Gosp. nunci so plesali pijani zmage, ki so jo čez dan pridobili.

Na glasovir, ker prav natanko nisem videl, mislim, da je igralo neko majhno člo-veče moskega spola, ki je tudi prav pridno agitiralo in sekundiralo za klerikalni tabor, čeravno ni imelo sploh nobene volilne pravice.

Ali na zadnje povem vsem gospodom tukaj in okoli „Corice“ in „Prim. Lista“, da to je bila popolnoma babja zmaga. X.

S Krasa, 10. januarja. (Volitev v IV. kuriji). — Včeraj je bil za nas Krasevce znamenit in vesel dan. Vršila se je volitev kmetskih občin enega poslanca v državni zbor. Ob 10. uri je pričela volitev v sobi c. kr. okr. glavarstva pod vodstvom g. c. kr. okrajnega glavarja dr. Laharnarja. Iz izvolitve komisije 3 udov smo takoj spoznali, da imamo večino, kajti izbrani so bili pri-staši narodno-napredne stranke. Potem je g. glavar izvolil 3 ude od klerikalne stranke v komisijo. Ti so potem skupaj (6) izbrali 7. v komisijo. Ker je bila volitev dvakrat ne-vspešna, je izvolil gospod glavar kot sed-mega ude pristasa napredne stranke v ko-misijo. Komisija je potem izvolila predsed-nikom gosp. Jos. Švaro, župana v Komnu. Pod njegovim vodstvom se je torej vršila volitev. Navzočih je bilo 64 volilcev od 66, kajti 2 sta ostala doma, ker enemu je umrla žena, a drugi je obolel na zapljučnici. Od 64 oddanih glasov je oddalo 38 volilcev glas g. Oskarju Gabrščeku, županu v Tolminu, in 26 gosp. Matiju Rutarju, c. kr. deželnosodnemu svetniku v Gorici.

Po tej volitvi smo sli k obedu. Pristasi narodno-napredne stranke smo imeli skupni obed v Mahorčičevi gostilni, nasprotniki pa „pri zvezdi“, g. Lisjaku. Dolgo smo nestrpno čakali brzojavke iz Gorice. Okoli 3¹/₂, pride gosp. glavar v sobano k Mahorčiču ter nam naznani, da je g. Oskar Gabršček iz-voljen poslanecem z 142 glasovi proti 139, koje je dobil g. deželnosodni svetnik Matija Rutar.

Komaj je g. glavar izustil zadnjo be-sedo, so zaočili urnebesni trikratni živio-klici po dvorani, da se je hiša tresla; potem smo pa „unisono“ zapeli „Hej Slovenci“.

Med petjem in napitnicami smo se rado-vali zmage med seboj, dokler se nismo v lepem miru razšli na vse strani.

Prilicno smo brzojavno pozdravili na-šega novega poslanca g. Oskarja Gabrščka

in vodstvu naše narodno-napredne stranke v Gorici čestitali o vspehu te izvolitve.

Konečno moramo izreči iskreno zahvalo našim volilcem, ki so stali trdno kakor skala sredi morja, ter volili našega kandidata, a obžalovati moramo, da so od nas — sicer tajno, — odstopili trije volilci, in ti so: župan iz Šempolaja ter dva vo-lilca iz Pliskovice.

S to volitvijo je naša stranka dokazala, da, čeprav se mlada, je čila in uzorna, kajti poleg te zmage nam pritiče tudi zmaga v V. kuriji, v kateri smo zmagali z večino 17 glasov.

Četudi je izvoljen v V. kuriji dr. Gre-gorčič, s pomočjo klerikalnih Lahov, imamo vendar popolno zavest, da je naša narodno-napredna stranka zmagala na vsej crti. — Torej le tako naprej in bodočnost mora biti naša! Bog in narod!

Iz Velikih Zabelj, 9. januarja 1901. — Gospod urednik! Dovolite prostorek v cenjeni „Soči“ mojemu dopisu iz Vel. Zabelj. Naša vasica že leta in leta ječi pod križkim jarmom. Prvi in glavni steber tega jarma je gospod župnik Kodre. Ta možak, ko bi mogel, bi naso vasico menda kar pojedel. Pomislite le, koliko nas trpinči znana osemletna pravda. O tem pa ne bodem govoril, saj kdor količaj pozna našo občino, ve dobro, kako se stvar suča.

Naši možaki so se v teh letih mnogo trudili ali vse zastonj. Gospod Kodre je zvita buča, on skrbi malo za nas kmete, ampak zdi se mi, da več za njegov nikdar polni žep. Ko bi Antikrist prišel, da bi denar sejal, Bog varuj, da se v Krizu ustavi, naš Kodre bi mu vse pobral.

Mi Vel. Zabeljci smo že pet let brez duhovnika, to se ve, da je dobro za našega debeluska, ker marsikateri stotak sfrli iz Ve-likih Zabelj v njegov nikdar polni žep. Ali prišel je skrajni čas, ko se otresemo tega težkega jarma, po eni ali drugi poti.

Tu naj omenim, da smo imeli Božične praznike eno sveto mašo na sv. dan brez popoldanskih litani, praznik sv. Štefana pa nobene, zato pa so bile v Sv. Krizu štiri.

To je naše ljudstvo tako vznemirilo, da je gospodarski svet isti dan začel prostovoljno popisovanje k pravoslavju. V gostilni g. Ivana Makovca se je isti dan vpisalo nad šestdeset družin. Tako se je nadalje upisovalo, in sedaj jih je le mala peščica, kateri niso v našem zapisniku. Imamo pa dolgoletnega možaka, pri katerem smo vsi osli, kozli, brezverci itd. O tem ako bode treba spregovorimo par besed prihodnjic. Tu naj še omenim, da je bil dotični zapisnik poslan nadškofiji v Gorico. Zdi se mi po-trebno tudi omeniti, da je naš ranjki du-hovnik zapustil nekemu možu pismo, katero je sam napisal, ter mu rekel: mene in tebe ne bode, ali moja pisava se uresniči. V tem pismu zagotavlja, da prej ali slej Vel. Zabeljci pristopijo k pravo-slavju. Sedaj se utegne njegovo preroko-vanje uresničiti. Domacin.

Iz Vrtojbe, dne 9. januarja. — Naš „ta mali podžupan“, po domače Toni m. . . ., je v včerajšnji občinski seji predlagal, da se mora našemu gosp. vikarju dati zadoščenja proti zadnjem dopisu v „Soči“, pa ne iz ljubezni, — ampak samo zato, ker se mu cede sline po županskem stolu. Zato si dela podlago k bližajočim se volitvam, kajti od te strani si računa najprej doseči zaželeni cilj. Vbogi revček! Radi tega si je kupil več in prostornejšo hišo, radi tega se je „Soči“ od-povedal, radi tega je vbežal in se skril dan volitve v V. kuriji, radi tega liže vsem pete od one strani, ki to pričakuje itd. itd.

Ali ni ga zavračamo vsi trezno misleči, da on se trudi zaman, ker on ni zato. Nje-gova početja so le golo hinavstvo v zasebni namen. Izvoljen je le iz maševanja gorenjcev za našega podžupana, ker so vedeli, da huje nas ne morejo kaznovati, kakor z njegovo izvolitvijo, in ne po zasluženju. To je daleč od našega petelina, ki tako po koncu greben nosi, misleč, da mu ni enakega, in tako uče-nega, a mi smo pa vsi prepričani, da bi mo-rali po obeh občinah iskati po dnevu z lučjo, in bi težko našli še enega tako zatelebanega strica njemu v par. Basta! Noben „pojaco“ v komedijah o Sv. Andreju ni v stanu, toliko komičnih prizorov napraviti, kakor nam jih ta naš veleučeni (?) podžupan vsaki dan na-pravi, odkar je izvoljen, tako, da nam ne manjka gradiva, da se mu v pest smejemo, njemu in njegovi mogočni rezijanski sloven-ščini, ki jo povsod vpleta.

cesar bo v Kladnu naknadna volitev. Ni dvoma, da zmaga tu češki narodni socijalec, in da tako dobé se enega poslanca.

Prince Schwarzenberg. — V Budjeovih, kateremu mestu je bil zastopnik, je govoril prince Schwarzenberg te dni. O tem govoru citamo: Prince Schwarzenberg je napisal na svojo zastavo: "jednakoveljavnost in enakopravnost". Rad bi se umaknil iz javnega življenja, ali glas srca je zmagal nad osebno komoditeto. Kakor zastopnik naroda češkega postavlja državno pravne zahteve na prvo mesto in se izreka za avtonomijo kraljestva Češkega. Do miru med obema plemenoma more priti le na podlagi pravičnosti. Jezikovne naredbe so bile le čin pravice, a oni dan, ko so se umaknile te naredbe, ne da bi bili narodu češkemu dali kako nadomestilo, je bil najnesrečnejši dan. Takrat so zastopniki konservativnega plemstva storili vse možno, da bi bivša desnica branila pravice naroda češkega in nikoli, 30 let sem, ni bilo takega soglasja med konservativnim veleposestvom in narodnimi zastopniki češkimi. Konservativno plemstvo je smatralo za dolžnost srca in vesti, da brani narod, oropan njega pravic. Češka delegacija je dokazala, da ni izdajalska za državo, da je politično modra in zrela. Govornik je jasno naslikal ravliko med nemško in češko obstrukcijo in med vzroki obeh. Čehi so začeli z obstrukcijo še le potem, ko so bile strte vse nade. Govornik se je bavil tudi z bodočnostjo in se je postavil na povsem logično stališče. Volitve za peto kurijo so dokazale, da je narodna ideja potisnila stanovske koristi. Zato mora ohveljati majoritetno načelo in vspostaviti je prejšnjo večino kakor nositeljico avstrijskih idej in celote. Polna hvala — je vskliknil govornik — gre Slovencem za njih solidarno postopanje. Kličemo jim: slava!! (Ves zbor je klical: Slava Slovencem!) Češkemu narodu kličem: Čehi, bodite jedini! Za-me kakor poslanca je samo jeden ideal: da narodu češkemu priborimo njega pravice! Bog me obvaruj tega do smrti, da bi izdal češko stvar. Zborovalci so prirejali burne ovacije narodu češkemu toliko ob začetku, kolikor ob zaključku shoda.

Krügerju se obrača bolezen na bolje. Upajo, da v kratkem okreva. Potem pa nastopi od kraja križev pot, na kateri bo iskal, ali zman, po Evropi pravice za svoj tep-tani rod, kakor je iskal svoj čas Dijogen ljudi.

Kitajsko. — Oddelek nemških čet je trebil pri Luipingu na 3000 Kitajcev. Unel se je boj, v katerem je bilo ujetih okoli 400 Kitajcev, kakih 500 je ranjenih in ubitih. Gledé na mirovne pogoje, o katerih je bilo toliko govora, se čuje sedaj glas, da kitajska cesarica se protivi temu, da bi bili isli sprejeti. Sploh pa v tem pogledu ni jasnosti.

Književnost.

Iz knjige življenja. — I. zvezek. Izšla je zbirka novel znanega pisatelja-učitelja g. Jos. Kostanjevca. Zbirka obsega novele: Roža, List za listom, Brez službe, Škof, Naj-srečnejši poštar, Zakaj nisi bil mož, Ženitna ponudba. Te povesti so bile že natisnene, sedaj pa jih je zbral g. Kostanjevec v skupino ter nam podal I. zvezek „Iz knjige življenja“. Gosp. Kostanjevec je poznat pi-satelj in citatelj „Zvonovim“ priljubljen pripovedovatelj, ker se vidi, da snovi so za-jete iz resničnega življenja ter opisane tako, da človeka živo zanima vsaka pripovedka posebej, žali se, ker zna gosp. Kostanjevec pisati prav živo v lepem jeziku. Knjiga se dobiva v knjigarni gosp. Schwentnerja v Ljubljani. Stane pa 3 K, po pošti 20 v več. Knjiga je prav lepo delo iz Šebrovo tiskarne v Postojni.

Štiri knjige za mladino. — Knjigo-tržec J. Gionlini v Ljubljani je izdal za Božič slovenski mladini štiri nove knjige, in sicer sedem povesti Rudolfa Vrabla, zbranih v knjigo „Božični darovi“ (cena 32, s pošto 35 vin.), povest „Nezgodna na Palovanu“ s sliko, (cena 40, s pošto 45 vin.), „Pri Vrbov-čevem Groggi“, povest za dečke in deklice v dobi od 7. do 12. leta s sliko. Po nemškem izvirniku spis Janko Leban (cena 40, po pošti 43 vin.), „Strelec“, angleški spisal I. F. Cooper s sliko (cena 43, po pošti 48 vin.). Prav toplo priporočamo te lepe knjige za solarske knjižnice.

Jug. — Izdaja Gr. Derganc. Izhaja po enkrat na mesec. Cena celo leto 5 K, četrt leta 1-25 K. Vse pošiljatelj naj se pošilja po naslovom: Redaction „Jug“, Wien, XVIII., Martinsstrasse 19, II. 31. — „Jug“ bo ob-javljaval politične, gospodarske, in socialne sestavke, priobčeval izvirne spise iz naravo-slovja, poročal o vseh važnih prikaznih na polju elektrotehnike, razpravljaj o zanimivih poglavjih iz medicine in higijene, seznanjal občinstvo z antropologijo, psihologijo, peda-gogiko, kulturno zgodovino itd. List „Jug“ je v dobrih tiskarskih rokah, in zato priporo-čila vreden. Ni pa le dijaški list, kakor ne-kateri sodijo.

Hennebergova svila

— le pristna, ako se vdobi direktno od mene — za bluze in obleke črna, bela in barvana od 65 kr. do 14-65 meter. Vsakemu franko in carine prosto na dom. Vzorec z obratno pošto. Pismena naročila naj se frankirajo v Švico s 25 vin.

G. Henneberg, tovarnar svile
(1) (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curiu.

Št. 30/1901.

Razglas.

Da se p. n. odjemnikom, kateri nočejo preskrbeti osebno ali po drugih kupovanje drv in oglja iz tukajšne erarske zaloge, jako olajšajo naročila, naj se poslužujejo odslej poštinih na-kaznic, na katerih naj se naznani na-tančni naslov, koliko in kake vrste drv in oglja se naroči, kupno ceno in pri-pravo drv.

Za podlago naročila služijo splošno znane sedanje kupne pogodbe in se dotični ceniki tuuradno dobijo.

Gorica, dne 10. januarja 1901.

C. kr. gozdni oskrbnik:
Perndanner.

Mizarska zadruga v Gorici

išče trgovsko izobraženega vodjo trgo-vine za eksport mizarskih izdelkov. — Ponudbe »Trgovsko-obrtni zadrugi« v Gorici.

100 do 300 gl. mesečno

lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glav-nica in ni nikak nevarnost. Ponudbe pod Ludwig Österreichher, VIII. Deutsche gasse 8 Budapest.

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

A. Thierry-jevo centifolijno mazilo

je najbolje mazilo za rane, vzdržuje čistoto ter olajšuje bolečine, vpliva na hitro zaceljenje; z omejenjem rane odstrani tuje predmete vseh vrst. — Važno je za hribolazce, kolesarje in jahalce.

Dobiva se v lekarnah.

Po pošti se razpošilja franko 2 skatljici za K 3-50. — Skatljice na po-skušnjo, prospekt in izkaz zalag vseh dežel sveta razpošilja proti predplačilu K 1-80 tovarna lekarja A. Thierry-ja v Pregradu pri Rogatecu-Slatini. — Ponarejanja treba se ogibati ter paziti na zgornjo varstveno znamko, katera je vžgana na vsaki skatljici.

Karol Drašček

pekovski mojster v lastni hiši na Koru, ter v podružnih prodajalnicah sprejemlje naročila na raznovrstno fino pečivo, posebno kolače za ženitvanje itd. Vsako naročilo izvrši nemudoma.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetlino Na lovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlino

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A,

v Prazi na Smíhovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših priporočilih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoč-jojih sprital domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo-vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pismenim jamstvom razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad,
tovarna ur ter izvoz zlatnine Most (Češko).

Dobr. ura Rem. iz niklja fl. 3 75; srebrna ura Rem. fl. 5-80; srebrna verižica fl. 1 20; budilnik iz niklja fl. 1-95.

Tvrda je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetlinje iz razslav ter tisoče priznanih pis.m. — Ilustrovan cenik zastonj!

Tovarna lanenega cvirna

Jos. Iv. Langer

Post Bukowitz pr. Hohenstadt na Moravskem

priporoča svoj izdelek vsehlet v trajni svetlo-beli barvi za ročno izdelovanje čipk dva-, tri- in večkratno vseh števk in barv.

Goriška ljudska posojilnica

registrirano društvo z omejeno zavezo

v Gorici

Gospodsk. ulica št. 7, I. nadstropje v lastni hiši.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni član društva, in se obrestujejo po 4 1/2 %. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo članom, in sicer na menjice po 6 % in na vknjižbe po 5 1/2 %.

Urađuje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1899. okroglo K 1.400.000. Poštino-hran. račun št. 837.315.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dal-matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce. Cene zmerno. Postrážba poštna.

! ! Važno za vsakega ! !

Razprošaja za neverjetno nizke cene: 12 krasnih madov za samo

2 gl. 95 kr.

1 jubilejna žepna ura Sidro-Remontoir iz niklja s krasno vdelanim kristalom in s podobo cesarja Franca Josipa I. ali Svetega Očeta. Ima točno regulirano sekundarico. Ura se jamči tri leta. (Ni nazidna ura, kakor zal pošiljajo mnogi bazarji mesto pozlačeni.)

1 verižica za uro, se-stava oklepa (na zahtevo iz niklja ali posrebrnjena). 1 krasna igla za zavrat-nike za gospode iz amer.

double-zlata s kameni, podobnimi briljantom, 1 par lepih zapestnih gumbov iz pravega srebra, priznanega od c. kr. državnega urada. 1 par krasnih gumbov za rokave iz amerikan-skega double-zlata. 1 zbirka gumbov za srajce in ovratnike iz amer. double-zlata (5 komadov). 1 elegantno, novoiznajdeno toaletno pomanj-ševalno zrcalo. (Novost!) Dokler zaloga obstoji, razpošiljam teh 12 ko-madov proti povzetju ali proti pošiljavi denarja pri naročilu za samih gl. 2-95. (Sama žepna ura iz niklja Anker-Remontoir stala je prej 5 gl.) Kar ne ugaja, sprejema v teku 8 dni radovoljno nazaj.

E. Holzer

zalagatelj zveze c. kr. avstrijskih državnih uradnikov in zaloga ur in zlatnine na debelo.

Krakovo — Stradom 18. — Krakovo.

Ilustrovani ceniki gratis in franko.

Ustanovljena tvrdka leta 1866.

Ivan Drufovka v Gorici

na Travniku št. 5.

Odlikovana tovarna nadplatov Ozka ulica št. 8. — Filijalki v Komnu in Sežani.

Meseca julija 1901 se preseli trgovina in tovarna v lastno hišo Gospodsk. ulica št. 3, nasproti Montu.

Tovarniška zaloga usnja in podplatov

ter vseh potrebščin za čevljarje, različnega usnja za sedlarje, knjigoveze, tapetarje itd.

Odlikovana tovarna nadplatov (Schuhobertheile), jermenov in oprav za vole.

Glavni zalagatelj

voščila (biksa) družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

Ceniki na zahtevo zastonj in franko.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček

priporoča ravnokar izšle knjige:

„Marco Visconti“, ital. spisal Tommaso Grossi, cena s poštino vred K 2-60.

„Odiseja“ II. izdaja; po Homeru proste prevel prof. A. Kragelj; cena s poštino K 1-40.

„Venec slov. povestij“, III. knjiga, prevodi iz raznih slovan. jezikov; cena s poštino vred K 1-40.

Na zahtevo pošiljamo cenik naših izdaj zastonj.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Špiltske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurznim izgubl. Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na giro-konto s 4 1/2 % um obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantnejše. Borzna naročila.